

Přeformátovaný přepis audiostopy

Text byl upraven pro lepší čitelnost a byly opraveny překlepy.

<https://notebooklm.google.com/>

Václav blabolil:

Tak já jsem tady zakládal občanský fórum a vždycky jsem tady zpíval písně Sváti Páska, protože mě připadaly, že jsou o občanském životě, ale i o tom duchovním, jo.1

(Hudební vystoupení)

Jiří Motyčka:

Dobrá večer, vážení přátelé, i když se nás tady sešlo jak do mariáše, tak pro, nebo možná právě proto... Dobrá večer. Honza tady připomínal, že si, že pozítří si budeme připomínat 35. výročí sametové revoluce, ale neměli bychom zapomínat ani na to první výročí, eh, před 85 lety, v roce 1939, kdy došlo k těm tragickým událostem kolem vysokých škol za Protektorátu. Shodou okolností obě tyto události mají na svědomí dvě totality, jedna hnědá a jedna rudá. Proto 17. listopad má v názvu, nebo v 17. listopadu si připomínáme Mezinárodní den studentstva a Den boje za svobodu. Takže přátelé, nejdříve velice stručně k tomu prvnímu výročí, to znamená k té, k té 85. Studenti se rozhodli v roce 1939 slavit 28. říjen, který byl protektorátní správou zrušen jako státní svátek. V Praze došlo k demonstracím, kterých se zúčastnili převážně studenti. Proti nim zasáhla německá pořádková policie, Ordnungspolizei, s jednotkami SS. Při těchto brutálních represích byl nacisty zastřelen dělník Václav Sedláček a student medicíny Jan Opletal byl vážně postřelen. Na následky zranění pak 11. listopadu zemřel a jeho pohřeb se konal 15. listopadu na Albertově. Po pohřbu se opět demonstrovalo a těchto demonstrací se účastnili tisíce lidí. Opět zasáhli silové, protektorátní složky. Hned 16. listopadu byla do Berlína svolána mimořádná porada za účasti Adolfa Hitlera, na níž byl schválen takzvaný, byla schválena takzvaná speciální akce pro Prahu, tedy Sonderaktion Prag. Čili cílem této akce, která se dohodla tam na tom jednání s Hitlerem, bylo eliminovat jakékoli podobné události. Koordinátorem této akce a následných opatření byl státní tajemník úřadu říšského protektora K. H. Frank. V noci z 16. na 17. listopad 1939 němečtí policisté a členové, a opět členové jednotek SS vtrhli na koleje v Praze, Brně a Příbrami. Došlo k zatýkání a zatčení. Studenti byli převezeni do ruzyňských kasáren a kounicových kolejí. V Ruzyni bylo zastřeleno devět hlavních představitelů studentských organizací a jejich hrdinství stojí za to, abychom si je na tomto místě př... připomenuli. Byli to: Jan Černý, Josef Adamec, Bedřich Koula, Josef Matoušek, Václav Šafránek, Jan František Skorkovský, Marek Frauwirth a Jaroslav Klíma. Více jak 1 200 studentů bylo převezeno do koncentračního tábora Sachsenhausen-Oranienburg, kde 35 z nich zemřelo. Většina zatčených byla nakonec propuštěna, ale v letech 1942 a 1944 byla nakonec propuštěna. 17. listopadu 1939 došlo také k uzavření českých vysokých škol a to bylo realizováno na základě vyhlášky říšského protektora Konstantina von Neuratha. Měly být uzavřeny na, na dobu tří let. 1 572 studentů muselo ukončit svá studia. Vázav dostalo 513 profesorů, 475 docentů a 345 dalších pedagogů. Tolik řeč čísel, za nimiž je třeba vidět osudy konkrétních lidí. Dne 17. listopadu 1941, dva roky po těchto neblahých událostech, byl v Londýně vyhlášen Mezinárodní den studentstva. A nyní, přátelé, se zastavme u 35. výročí listopadu 1989. I v listopadu 1989 jsme si pochopitelně připomínali půlstoletí od stejného data roku 1939. A tak v pátek 17. listopadu 1989 se symbolicky, opět na Albertově, sešli studenti pražských vysokých škol. Estébáci tehdy odhalili, odhadli počet účastníků na 15 000, ale spíš jich bylo až kolem 50 000. Pochod studentů z Albertova směřoval na Vyšehrad k hrobu Karla Hynka Máchy, kde měla být demonstrace ukončena. Část lidí, lidí se chtěla, část lidí se ale chtěla směřovat na Václavské náměstí, kam měli demonstranti původně dojít. Mezi demonstranty byl i nechvalně známý poručík StB Ludvík Zifčák, který byl později pokládán za mrtvého studenta Martina Šmída. Na Vyšehrad postupně dorazil dav přibližně 10 000 lidí a po 18. hodině byla demonstrace

oficiálně ukončena. Po skončení této oficiální části demonstrace se dav neplánovaně vydal do centra města. Policie proto přehradila Most 1. máje, nyní Most Legií. Takže spěšný proud demonstrantů zahnul na Národní třídu a chtěl pokračovat směrem na Václavák. Policejní kordon Národní přibližně uprostřed přehradil pak ještě ulice Mikulandská a Voršilská, tečně k Národnímu divadlu. V této bezvýchodné situaci, kdy byl dav studentů neprodyšně obklíčen, nastoupili do akce pohotovostní pluk Veřejné bezpečnosti a Odbor zvláštního určení, to byly ty takzvané červené barety, a začali demonstrující brutálně bít obušky. Od této chvíle jediné únikové cesty vedly přes takzvané uličky, než byly demon... demonstranti opět brutálně mláceni. Do půl desáté večer byla demonstrace takto eliminována. Zatčení byli nakládáni do autobusů, tolik těch zatčených bylo, že je museli odvážet autobusy. Nezávislá lékařská komise později uvedla, že 568 lidí bylo během zásahu zraněno. Nenásilná revoluce byla právě odstartována a vedoucí představitel předlistopadového disentu Václav Havel se stal prezidentem Československa a po jeho rozdělení i prezidentem České republiky. 678910 Jaké je dědictví, přátelé, sametové revoluce? Je to především svoboda a demokracie, dva nejdůležitější atributy polistopadového vývoje. Ale bohužel ta naše demokracie se v posledních letech stává velice křehkou. Stále častěji si klademe vtíravou a zároveň rétorickou otázku: “Za tohle jsme zvonili klíčema?” Co mám na mysli? Především ani jedna z polistopadových vládních garnitur se nevyrovnala se zločiny komunismu. Nedošlo k debolševizaci naší společnosti. Takže nám sem, takže nám zde klidně může operovat obskurní uskupení STAN Kateřiny Konečné, takto předsedkyně KSČM. Podepisují se petice na zrušení KSČM, bohužel to už je fatálně pozdě. Bezkonkurenčně nejstarší demokratickou stranu v Česku, Sociální demokracii, pohřbil Hamáček svým angažmá ve vládní koalici s ANO, v níž fungoval pouze jako Babišova podržtaška. Janě Maláčové, Janě Maláčové, nově zvolené předsedkyni socdemáků se zřejmě zdá, že socani ještě málo ryjí svými pařáty v bahnitěm dně svého tragikomického konce, tak se chce dát dohromady s Konečnou. Celé dlouhé dvě dekády jsme zde měli karikatury prezidentů, dva kolaboranty s Ruskem a Čínou, totiž Klause a Zemana. Oba jsou zároveň duchovními otci takzvané opoziční smlouvy, což je amorální protimluv, který snad v politických dějinách nemá obdoby. Jaké neblahé konsekvence vyplynuly z této nehoráznosti, všichni dobře víme. Ten prvně jmenovaný zde prosadil kuponovou privatizaci bez legislativního rámce, která zákonitě vygenerovala takové, nejen ekonomické gaunery, jakým je Babiš. A já se s odstupem dlouhých let zcela vážně ptám, zda byla kup... kuponovka zpackaná záměrně, a nebo dokonce na něčí příkaz z venčí. Ale jsem dalek toho, abych zde rozmíchával jakési konspirační teorie, kterých tu po válce na Ukrajině máme až nad hlavu. Je smutné až ostudné, že 35 let po listopadu 1989 musíme ve sněmovně horko těžko, před mravními obstrukcemi opozice, schvalovat korespondenční volbu. Já vám garantuju, že kdyby byla schválena například do konce 90. let, tak dnes po ní ani pes neštěkne. Obdobně to bylo i s církevním, s církevními restitucemi. A snad úplně největší hanbou všech polistopadových garnitur je ostudná skutečnost, že estébáci a bachaři mají větší důchody než jejich oběti, které mlátili a krutě mučili. Takže spousta z nich už není ani naživu. To jde pochopitelně taky na vrub neschválené... Závěrem. Příští rok nás čekají sněmovní volby a zdravá občanská společnost by měla udělat maximum pro to, aby nevyhrál Babiš se svojí obskurní sektou. Ale je to úkol takřka nesplnitelný, ale aspoň se o to musíme pokusit. Děkuji za pozornost. 1112131415 [Potlesk]

(Hudební vystoupení)

Ivan Baborák:

... Děkujem a poprosil bych Ivana Baboráka. Volal mi, mi Honza a říkal... Honza Vychr volal a říkal, jestli bych nepromluvil. Tak mi vyskočila kopřivka. A říkal jsem si, co já bych tak jako asi měl říkat v tomhle roce? A napadlo mi, že bych mohl mluvit o odvaze. Ne můj vlastní teda, musím říct, protože já jsem byl lehce př... podělanej a nic jsem nepodepsal. Třeba jako Václav Chartu. Ostatně, byl sám v tomhle městě, kupodivu. Všichni ostatní jsme byli tak

jako trochu slušní. Ale taky některý ne. A já bych docela rád apeloval, že těch 35 let po těch letech událostech se, kupodivu, nenašel nikdo, kdo by to historicky zmapoval. A vyzývám tedy mladý historiky, aby se toho někdo chopil, dokud žijeme my, co si to pamatujeme. A, a taky je dobře vědět, s jakými lidmi obývám to město. A to se taky nestalo, že by se zmapovala StB chrudimská, protože to nebyla žádná selanka. Myslím si, že Václav by moh... povídat. A jsou to trochu takový štípy do vlastních řad, ale proč ne, že jo? No a teď vám řeknu historku ze včerejška. Včera, mně přijel DPD s tím svým autem a přivez mi mlýnky na koření, který jsem si objednal. A když je vyndával, tak tam huhlal něco do toho auta. Ovšem, s takovým prapodivným přízvukem. Tak jsem mu říkal: “Človče, nejseš ty Rus?” A on tak jako chvíli koukal, nechtěl nic říkat a pak říkal: “Jo, já jsem Rus.” Bylo mu tak asi 24 let. Tak jsem statečně mu říkal: “Ty, človče, a máš tam ještě nějaký jako příbuzný, tam u Volhy?” A on říkal: “Jo, mám.” A já jsem říkal: “Tak zítra sedneš a napíšeš jim a zařídíš u toho Putina, že odvolá ty vojáky, protože ty vojáci, vaši vojáci, tam nemají co dělat, víš o tom?” A tenhle kluk se na mě tak podíval a říká: “No, my máme Putina a vy zas máte Babiše.” A můžu vám říct, že je to k zamyšlení. Tak to je všechno, co jsem...16171819 [Potlesk]

Václav blabolil:

...vám... Václave, můžeš... Já bych ještě, když už jsem u toho mikrofonu, tak bych, ehm... chtěl říct, že jsem byl u...19 ...toho, zakládal jsem tady Občanské fórum a zakládal jsem ho s člověkem, který podepsal, ehm... podepsal spolupráci se Státní bezpečností, ale řekl mi to, řekl mi to ještě v době komunismu. To znamená, že j... mu důvěřoval. Ehm... on s tím vyšel ven jako první, protože byl koptovaný do Federálního shromáždění a samozřejmě se toho vzdal. Ale stal se z něho redaktor nově, nově vzniklého, nově vzniklých novin. To byl Deník Právo. Ehm... ti, co tady vedli to, byli redaktoři... budovatelé, tak byli našťvaní a vytvořili Naše Chrudimsko. To Naše Chrudimsko se snažilo být jako pravicové.1920 ...a potom se stalo to, že začali sít do toho Milana Daniela, který podepsal tu spolupráci. “Jak je to možné, že spolupracovník vede noviny?” A tak jsem nechal svolat tiskovou konferenci a zastal jsem se ho veřejně. Veškerá, veškerá pozornost konkurence, to znamená Našeho, našeho Kr... se obrátila proti mně a začala mě slovně dehonestovat. Nejdřív psali o tom, “kdo byl Václav Blabolil”, jakože dostali od Státní bezpečnosti materiály k tomu, aby je zveřejnili, a, což teda nepotvrdili, a pak je začali zveřejňovat. Já jsem se obrátil na Milana Daniela, protože když jsem se obrátil na Naše Chrudimsko, jakože jsem vytvořil nějakou protireakci, tak oni mi ji prostě neotiskli. Tak jsem se obrátil na Milana Daniela a on mi řekl, že nechce, což mě svým způsobem, dá se říct, politicky potopilo. Což m... nebylo jako, ehm... protim... sli... nebo já jsem chtěl být jako politický, ale tohleto jako jo. Nehledě k tomu, že tam nastoupil Roman Zahradka, redaktor, který teď vede nějaký časopis, který se věnuje, ehm... jako jak bych to nazval, těm, ehm... věcem, který, který jsou, na... na... lidský. A... ehm... ten člověk, ehm... mě začal dehonestovat jako pod značkou “G”, což jako na to jsem nějak neem... př... reagoval, jo. Ehm... jsou tady dva policajti, kteří tady vytvářej, ehm... vytvářej vlastně zprávy. To znamená, že to jsou redaktoři. To je tady ten Roman Zahradka, bejvalej operativce, a, a druhý člověk je bývalej policajt, který byl dokonce, dokonce členem, ehm... toho “bouchačského” oddělení a dostali... až teprv když, eh... měli schůzku den předtím, jak mají zasahovat, tak, tak řekli, že nemají zasahovat. Takže, ehm... to jsem chtěl říct jenom k tý... ty přítomnosti, jo. Ta přítomnost je taková tady... ehm... pan Mich... tady zmínil, že mladý lidi, že je to moc nezajímá, jo? Ale já jsem dostal ocenění, ehm... Cenu Bezpráví právě od mladejch lidí. Dostal jsem ji, převzal jsem ji minulý týden v Praze. A, ehm... všechno, veškerou, veškerou tady tu cenu vytváří právě studenti a byli jsme tam ocenění tři. Já jsem byl za Andělskou a Chartu 77, ehm... pak tam byla řádová sestra a člověk, který byl starší...21222324

(Hudební vystoupení)

Erik Jenický:

... Moc děkuju. Jsem rád. To jsem ani neviděl. Jsou tady... znamení i od mladých lidí, tak doufám, že to není ta výjimka, která potvrzuje pravidlo a že se mezi těma mladýma to bude šířit dál. A teď poprosím Erika Jenického.2526

Erik Jenický:

Haló, haló, haló... Tak krásný dobrý podvečer všem. Všechny vás zdravím. Já to zkusím s mikrofonem, aspoň se budu chvíli cítit jako zpěvák. Já jsem hrozně rád, že jste si udělali čas. Nevím, jestli Honza vysvětlil, proč to setkání je dneska. Je to z toho důvodu, že 17. listopadu, což je neděle, je velká akce od Milionu chviliek v Praze. Takže jsme to umožnili, abysme se zde potkali dneska. Původně ta myšlenka byla, abysme se symbolicky potkali na Resslově náměstí. Nevím, jestli všichni z vás víte, bohužel nás předběhli takzvaní “chcimíři”, ehm... nebudu je jmenovat. A já jsem velmi rád, že zde můžu být. Jsem poctěn, že můžu i vystoupit, byť je to nesmírně těžké po těch řečnících, kteří byli přede mnou. Honza mě poprosil, abych řekl jenom pár chvil, co se týče nějaké, nějaké politické situace zde v kraji, respektive v našem městě, v Chrudimi. Já se rozhodně nepovažuji za nějakého pamětníka nebo politickou elitu, byť 1989 rok jsem zažil, bylo to ve školce. Pamatuju si jenom, jak nám sundali obraz Husáka a švihli tam Václava Havla a ze dne na den jsme byli požádáni, že nebudeme říkat “soudružko učitelko”, ale budeme říkat “paní učitelko”. Ehm... já jsem si dneska sepsal jenom nějakých pár momentů, shrnutí, co pro mě osobně, jako občana téhle republiky, koneckonců pro každého občana Chrudimě, co to znamená těch 35 let svobody. Něco, možná, málo nakousnu i tady, co se týče politického vývoje v Chrudimi. Ehm... já i z tohoto důvodu jsem si řekl v roce 2018, že nebudu jenom přihlížet a nadávat v hospodě a podobně na toho pana Bureše, ať... nejmenuju, a zkusím nějakým způsobem proti těm populistům, extrémistům, nebojím se říct slovo, “bláznům”, ehm... bojovat. Po těch šesti letech, když to shrnu, tak je to extrémně těžký boj, protože mně občas přijde, že my používáme, nebo střílíme slepými, kdežto ty populisté používají zbraně v podobě dezinformací a podobně. Asi to pak shrnu úplně na závěr. Zkusím teda najít jenom, co jsem si dneska sepsal. Myslím, že to zabere asi dvě, maximálně tři minuty. Dnes se setkáváme, abychom si připomněli 35 let od události, které změnila naši zemi a vrátily ji na cestu svobody a demokracie. 17. listopad je dnem, který má pro nás Čechy dvojí význam. Vzpomínáme na odvahu studentů v roce 1939, kteří vzdorovali okupaci, a na statečnost lidí v roce 1989, kdy sametová revoluce otevřela dveře naší svobodné budoucnosti. Svoboda, kterou dnes máme, však není samozřejmostí. Je to dar, za který mnoho lidí zaplatilo svou odvahou, svým nasazením, a někdy i svým životem. Je naší povinností tento dar chránit a předat ho dalším generacím. Naše místo je v Evropě, mezi národy, které sdílejí hodnoty demokracie, lidských práv a solidarity. Srdce Evropy, máme nejen právo, ale i... může být pevná a živá, že svoboda je zdrojem síly a naděje. Dnešní svět přináší nové výzvy. Dezinformace, populismus a polarizace ohrožují to, co bylo tak těžce vybojováno. Ale právě dnes, kdy si připomínáme 35 let od sametové revoluce, si musíme připomenout, že naše síla spočívá v soudržnosti, kritickém myšlení a odvaze čelit těmto výzvám. Buďme proto aktivní občany, pečujme o svobodu, kterou jsme získali, podporujme demokracii nejen slovy, ale i skutky. Přemýšlejme, sdílejme a naslouchejme. Protože jen tak můžeme zůstat demokratickým srdcem Evropy, na které můžeme být právem hrdi. Bylo tady zmiňováno, respektive u... článku Milionu chviliek, jako odstrašující případ Slovensko, kde všichni vidíme, co se tam bohužel děje, kam to spěje. Ale uvědomme si, že to nezačíná, nekončí jenom tím Slovenskem. Já jsem byl velmi napjatý, když minulý měsíc probíhaly volby v Moldavsku, co se tam dělo, jak Putin se snažil ovlivnit volby. Zaplat' pánbůh, v Moldavsku se to nepovedlo. Bohužel se to o pár týdnů povedlo v Gruzii, kde za mě, jako nepochopitelným způsobem, ty volby byly zfixovány. A byl bych hrozně rád, kdyby v naší zemi jsme se tomu vyvarovali, semkli jsme se. A samozřejmě, asi pro nás nejdůležitější volby, které budou za 10 měsíců, téměř, tak bych si hrozně přál, kdyby jme těm populistům, případně extrémistům natrhli takzvaně [___]. Omlouvám se za některé výrazy, nemohu si,

nemohl si pomoci. Nicméně, co se týče politiky, panovaly tady otázky. “Co se to stalo, že jsme vlastně poprvé v historii Pardubického kraje pustili takzvanému kormidlu koblihář?” Omlouvám se za ten výraz, asi všichni víte, tušíte, koho tím myslím. Ehm... já zastupuji hnutí Starostové a nezávislí. Prozradím vám, že naše dva scénáře... měli jsme opravdu jenom dva scénáře. Ty byli jasný. První scénář, kde by to dopadlo velmi dobře, mělo dojít k tomu, že bysme se společně s ODS, TOP 09 a Koalicí pro Pardubický kraj spojili, vyšachovali bysme současného hejtmana a samozřejmě jsme nedali k dispozici možnost ANO. To se bohužel nenaplnilo. Všichni víme, jak ty volby dopadly. Měl nastat druhý scénář, takzvaný, že všechno mělo zůstat ve starých kolejích. Ehm... koneckonců, to tak i dopadlo, co se týče počtu mandátů. Bohužel ta situace se změnila. My jsme si zachovali tvář. Řekli jsme, že v žádném případě součástí koalice, kde bude ANO, nebudeme. A vznikla nová koalice, kde za mě, bohužel, je součástí ANO. Za dva roky máme zde v Chrudimi komunální volby. Nedokážu v tuhle chvíli predikovat, jak ta situace, jaký ten vývoj bude. Každopádně já bych hrozně apeloval, kdyby aspoň nějaký, nějakým způsobem mladší ročníky se začali o tu politiku taky zajímat, přidali ruku k dílu a pomohli nám společnými silami udržet opravdu ten demokratický stát, demokratické město, aby jsme se posunuli a šli, uvažovali, jsme prozápadně, proevropsky. A koneckonců asi teď můžeme všichni sami vidět, co se stalo v Amer... kde vyhrál opět populismus. Za mě překvapivě, poměrně drtivě. A nevím, jestli jste četli poslední zprávy, kdy Trump... samozřejmě asi nejdůležitější téma je, co bude s Ukrajinou, nikdo nedokáže říct, ale Trump jednoznačně hovoří o tom, že rozpustí ministerstvo školství, vznikne nový ministerský úbor, kde by měl, eh... mít zastoupení Mas... a dokonce na post ministra obrany uvažuje jmenovat svého kamaráda, moderátora televizní stanice Fox. Takže ty události opravdu jsou znepokojující a doufám, že se to vše k lepšímu obrátí. Děkuju vám všem za pozornost a za příz... děkuju.26272829... [Potlesk]

(Hudební vystoupení)

Neznámý řečník:

...Př... děkuju Václavovi. Ehm... naše setkání se pomalu chýlí ke konci. Já... Mluvili jsme tady o situaci na Slovensku, na Milion chviliek se psala taková zdravici, nebo petici, ne... jak bych to nazval... pozdrav. Zkrátka, slovenským přátelům. A já bych poprosil Anetu Janickovou, aby nás s ní seznámila.³⁸

Aneta Janicková:

Milí a vzácní přátelé, stojíme tu dnes v den výročí 17. listopadu 1989. V den, kdy slavíme sílu svobody a demokracie. V den, kdy si připomínáme, že i občanská společnost dokáže změnit svět. V den, který spojuje Čechy a Slováky v boji za společné ideály. V den, kdy vy posloucháte český vzkaz. Na Slovensku zní na mnoha místech v České republice vzkaz podpory a povzbuzení od slovenských aktivních občanů. V době, kdy ruská agrese na Ukrajině brutálně ničí životy a ohrožuje stabilitu celé Evropy, kdy se kremelská propaganda snaží ovládnout informační prostor, rozdělit naši společnost a promlouvat skrze vládu Roberta Fica, je důležitější než kdy jindy chránit a posilovat svobodu a demokracii. My v Česku usilujeme o zachování demokracie, o to, aby svoboda a spravedlnost zůstaly nezpochybnitelnými a široce sdílenými hodnotami. Vy na Slovensku usilujete o to, aby se demokracie vrátila v plné síle a aby se znovu stala základem spravedlivé sp... společnosti. Stojíme při vás. Spojuje nás totiž nejen společná historie. Jsme si i nadále blízko a můžeme si být navzájem oporou. My všichni, aktivní občané, jsme srdcem našich zemí. Naše nadšení, odvaha i ochota nezištně pracovat pro ideály demokracie by měla být inspirací mnohým vrcholným politikům. Jsme však trnem v oku. O to větší váhu má naše odhodlání vytrvat a ukazovat, že i v těžkých časech existuje naděje a hlas těch, kteří bojují za základní hodnoty. Neztrácejme víru, nevzdávejme se. Naše práce má smysl. Každý úsměv, který vykouzlíme, každá pomocná ruka, kterou podáme, každý hlas, který pozvedneme, přibližuje naši společnost ideálům 17. listopadu. Nejsme sami. Stojíme tu jeden vedle druhého, Češi a

Slováci, ruku v ruce. Společně dokážeme překonat všechny překážky a nenechat se zastrašit těmi, kdo se snaží potlačit svobodu a demokracii v našich zemích. Milí a vzácní přátelé, i v dobách nejtěžších je naděje na zlepšení. To nejcennější, co máme, plamen svobody a demokracie, stále hoří v srdcích nás všech, kteří jsme se zde sešli. Každý z nás může svůj plamen rozmnožit a pomoci mu, aby se rozhořel v srdcích dalších lidí kolem. Ať je tento den připomínkou naší síly, naší jednoty a našeho neochvějného přesvědčení, že pravda a láska nakonec zvítězí nad lží a nenávistí. Za celý Milion chviliek pro demokracii, Lukáš Gilbert, mí... místopředseda spolku Milionu chviliek.3839404142 A na druhou stranu, naši slovenští přátelé, přátelé, nám poslali taky svůj pozdrav. Já, protože patřím ke generaci, která slovenštinu měla téměř jako mateřskou, tak se to pokusím přecíst ve slovenštině. Milí v České republice, hoci už nežijeme v jednom štáte, máme za sebou mnoho rokov spoločnej histórie. Jeden z najdôležitejších momentov nášho spolužitia je 17. november 1989. Udalosti novembra 89 nám ukázali, aké dôležité je žiť ako slobodní ľudia a teší nás, že si môžeme 17. november spoločne pripomínať a hlásiť sa k hodnotám demokracie, slobody, pluralizmu a tolerancie. Za... kou... R... stli na... nám... spomienka je o to dôležitejšia, že dnešná doba hodnoty novembra 89 nectí a nerešpektuje. Stále však medzi nami existuje množstvo ľudí odhodlaných tieto hodnoty brániť a trvalo na ne upozorňovať. My sa nevzdáme, pretože pravda a láska zvíťazí nad lžou a nenávistíou. Vše dobré vám do České republiky posielajú srdečné pozdravy organizátori spomienkových zhromaždení zo slovenských miest, v abecednom poradí: Banská Bystrica, Banská Štiavnica, Bardejov, Dolný Kubín, Humenné, Kremnica, Krupina, Košice, Lučenec, Námestovo, Nové Zámky, Pezinok, Poprad, Prešov, Prievidza, Rimavská Sobota, Ružomberok, Veľký Krtíš, Zvolen a Žilina. Tolik ti přátelé ze Slovenska.4344

(Potlesk)

Neznámý řečník:

...Tím bychom dnešní, dnešní setkání mohli ukončit. Ještě požádám o závěrečnou písničku. A ještě jedna prosba. Koluje mezi vámi podpisový arch. Myslím, že pokud jste se ještě někdo nepodepsali, tak to prosím vás udělejte. A ještě jedna prosba. Pokud jste tu někdo fotili, my ty fotky zveřejníme cestou Milionu chviliek. Pokud... jestli by... mám prosbu, jestli byste mohli poslat, jestli byste mohli poslat na mou mailovou adresu... A teď mi Erik dobře připomněl. Koukám na tebe, Michale, ale zapomněl bych. Ještě poprosím Michala Matějovského, našeho... st... hrozně se omlouvám.45

Michal Matějovský:

Dobrý večer. Já jsem nechtěl se sem cpát, takže jsem rád, že jsem dostal trošku příležitost, ale nebylo to nutné. Každopádně děkuju, ehm... Já nemám na co vzpomínat, protože v roce 1989, během sametové revoluce, mi bylo sedm měsíců a ani ty klíče jsem nedokázal zvednout. A tak jsem tady, abych vám pověděl... Říkal jsem si, že řeknu něco pozitivního. Přemýšlel jsem, co by to mohlo být, a já vám řeknu, kterým směrem se... kterým směrem ubíhá snaha Milionu chviliek pracovat pro demokracii v tomto státě. Ehm... Já jsem z týmu, který se stará o milionovou síť, což je síť, ehm... dobrovolníků, a je to síť, která je po celé republice. Teďkon přichází nová část. Snažíme se tu síť strukturalizovat, aktivity v daném kraji. Zatím máme jenom pilotní verzi, ehm... máme tři ambasadorky v Jihočeském, Jihomoravském a Královéhradeckém kraji.